

Törnrosängel

Margareta Juhlin

BLÅ HUSET

Omslagsbild: *Törnrosängel*

*”Jag drömde jag flög som en fågel en gång
som just sluppit ut ur sin bur
och då kan man bara bevisa med sång
hur lycklig man är, eller hur...”*

Atle Burman Ur dikten: *Jag drömde jag flög*
Diktsamlingen: *Högt ovan himmelens stjärnor*

Törnrosängel

ISBN 91-973991-2-4

© 2003 Författaren och Blå Huset

Första upplagan november 2003

Text och bild: Margareta Juhlin, www.atelje-angeln.se

Grafisk form: Daniel Sjöfors

Foto: Studio SOS, Osby

Tryckt hos Litografen i Vinslöv AB, Vinslöv 2003

BLÅ HUSET

Axel Danielssons väg 267 215 82 Malmö

Tel. 0733-22 99 49 www.blahuset.se

Förord och tack:

”Ångest skall bytas i frid som oss gläder.

*-----
Allting kan himmelen omskapa så!”*

Sv. Ps. 269 vers 5

Några versrader i slutet av psalmen: *”Sorgen och glädjen de vandra tillsammans”*, vars inledningsord jag en gång använt som förord till min allra första bok, får uttrycka att ångest verkligen *kan* bytas i frid. Erfarenheter under de senaste åren har lärt mig, att den mer än tre hundra år gamla psalmens löftesord håller än idag!

Som ett tack för alla brev, vykort, möten med människor – ja, allt som tillsammans *”omskapat”* min tillvaro sedan den dag, då min första bok – *”Ängeln”*, bröt den stora Tystnaden för mig, vill jag nu dela med mig av: *TÖRNROSÄNGEL*.

TACK till Blå Husets förlag! Det Blå huset som *egentligen* är beläget i Göinge skog!

Tack till min *”Blåvingeväninna”* – poeten Anna-Lisa Ekelund – som beredvilligt låtit mig använda också någon av sina alldeles nya och ännu opublicerade dikter!

Tack också till poeten Atle Burman – som med sin målande poesi inte bara skänkt mig inspiration till att läsa och i olika sammanhang dela med mig av denna – utan ofta också till försök att illustrera dikterna med min pensel!

Ingenting utan min *”dotter”*! Tack Edyta!

Tack till min egen *”skyddsängel”* som alltid står vid min sida!

Oktober 2003

Margareta Juhlin

PROLOG

"Sorgen och glädjen de vandra tillsammans"
se sid. 97

*En tavla är livet
med ljus och med dager,
där sorgen ger skugga
och glädjen ger glans.
Tro ej att det ena
det andra förtager.
Vad vore väl ljuset
om skuggan ej fanns?*

Josef Brännborn

– De här orden måste någon ha skrivit till mig! var min första tanke, när jag som ett tack fick ovanstående dikt efter ett av mina föredrag – ”änglaprogram”.

Så var det nu inte, men i de här få raderna ryms hela mitt liv – kanske allas? De flesta människors vandring genom livet består av både ljus och mörker, sorg och glädje. Förnuftsmässigt sätt är sista versraden helt klar men ändå inte lätt att leva med:

”Vad vore väl ljuset om skuggan ej fanns?”

En versrad att kämpa med livet ut.

Min egen livsmålning består till stor del av skugga och mörkerdagar, och det är förmodligen just därför, som jag ständigt tvingas att aktivt söka Ljuset. Och jag finner det! Inte uppe i himlen dit min ångestfyllda bortanförlängtan ofta lockar att leda mig utan framför staffliet hemma i min egen ateljé. Ljuset kommer till mig genom mitt ateljéfönster, när jag sitter framför staffliet med penseln i hand – målar Himlen med dess änglaskara. Bortanförlängtan och fantasi behöver vingar!

Det är inte problemfritt att hantera skuggdagarna, men ljuset finns där! Bakom ångest och förtvivlan vilar morgonljuset – väntar endast på att få tillåtelse att bryta fram – skänka lindring och ge ny kraft.

Livet är en tavla hämtad ur verklighetens sagobok. En riktig Saga bör innehålla ljus och mörker, skratt och tårar, spänning och fruktan, en väl dold skatt att finna och så naturligtvis den förtrollande Gåtan.

Gåtan – som i *Sagan om livet* får ett svar – till slut!

ÄNGLABESÖK

SITTER FRAMFÖR STAFFLIET I MIN ATELJÉ

Ett stort, ljust rum med utrymme för luft. Det brutna taket, som bäres upp av grovtimrade bjälkar, når ända upp i sin gavelspets och ger rymd. Ett rum som lämnar plats åt både kropp och själ. Ett rum högst upp i en snart två sekel gammal gård. En gård som andas sin egen historia, som har sin egen puls och som strävar efter att slå sina hjärtslag i samma rytm som alltid. Dock lyckas denne gamling allt sämre i sin kamp emot ett helt främmande och vasst klingande ord: *Stress*.

Ett rum som tidigare endast nyttjats som sädesmagasin, och där väggar och tak har åtskilligt att förtälja. Mycket kan säkert ha utspelat sig bland sädesbingarna uppe på en vind i en gammal gård fylld av inte bara husbondfolk, drängar, pigor, katter, möss och spindlar utan också med helt andra väsen. Varelsor som bör höra hemma och finna sig väl tillrätta i en sagoberättarmiljö som denna.

Ett spröjsat fönster med skira, vita trådgardiner. Gardiner som släpper in ljus och luft med en försiktigt böljande välkommenrörelse, då fönstret står öppet mot himlen. En svag aning av lantluftsmylla blandad med vildblommedoft letar sig uppåt och in genom gavel-fönstret. Ovanför detta tronar som kronan på verket en liten månskära, som sprider sitt strålknippe av solfädersljussken även på dagen. Ett halvmåneformat spröjsat fönster som är utmärkande för många av gårdarna i trakten.

Ljusa färger på väggar och golv. Det snedställda, höga taket kritvitt. Förutom tavlorna på väggarna utgör en långsmal röllakansmatta randad i regnbågsfärger den enda färgklicken.

Mattan irriterar något, där den ligger placerad mitt på golvet till

synes helt utan anledning. Ingenting kan vara felaktigare! Regnbågsmattan har sin egen saga att berätta.

Vårbackemattan har fått den framträdande plats, som den förtjänar.

Detta rum utgör min egen fristad, min målarplats, skriv- eller tankeverkstad – vilket jag själv väljer att göra det till just nu.

Där tystnad råder – skall råda! Där jag medvetet kämpar för att omvärldens hat, våld och oljud inte skall ha fritt tillträde. Endast Änglatavlorna på väggarna får tala sitt tysta språk. Berätta på sitt eget stillsamma sätt om ljus och mörker. Spegla regnbågshägring och vårbacke. Gryningsdager och skymningstimma. Dag och natt. Himmel och jord. Liv och död. Kärlek – Gudsnärvaro!

Här i min ateljé upplever jag mörkerrädslans direkta motsats. Jag känner mig fullkomligt ljustrygg, eftersom jag äntligen är Hemma!

PALETTEN

Paletten i min vänstra hand visar upp sitt alldeles egna motiv. Ett konstverk som skapats helt utan tanke eller mening. Som ändå vid en hastig blick tycks äga en egen själ. Ha sitt speciella budskap att bära fram. En färgpalett som säkert också vill berätta.

Zinkvitt, skiftningar i blått. Olika blå nyanser blandade med känsla och eftertanke – från ljusaste ultramarin till djupaste karbasolviolet. Lite vid sidan av – som en öde ö – den grå färgen. Skuggan. Vitaste vitt och djupaste elfenbensvart som tillsammans bildar – skuggan. Som måste finnas med för att skänka möjlighet åt det vita och blåtonerna att träda fram, fördjupas och göras fullt synliga. Blått och vitt – med aning av skugga!

Den svala, något spartanska men välstämnda färgskalan ger sin möjlighet åt betraktaren att tolka allt efter erfarenhet, fantasi, dröm eller längtan:

Blå timmen en gång upplevd i Paris? Vita vingar mot en blå bakgrund – flyttfåglar på väg hem eller bort? En bild av havet med vita, brusande skumvågor? Sommarhimmel – med vita cumulusmoln

som stilla seglar fram med hjälp av osynliga luftströmmar? Vintergatan som ett kosmiskt ljusfenomen i ett oändligt universum?

Eller en bläckplump som fasansfullt snabbt spridit sin mörkblå ros på ett rent, vitt skrivark i en dubbellinjerad välskrivningsbok en gång för länge sedan? En ros fylld av ångest och skräck. En plump-ros som absolut inte gick att suddas bort eller få att försvinna inför egna eller andras granskande blickar. Den allra första i raden av livets plumprosor. Den man aldrig riktigt lyckas radera ut ur minnet.

En blå ros som aldrig kom att beundras varken för sin doft eller skönhet – utan bara finnas med som en inte helt oviktig punkt i ett livsprotokoll.

Blått och vitt – med aning av skugga. Livets palett – vår korta tid på jorden – den Blå timmen.

MÅLARBORDET

Målarbordet översållat med kladdiga penslar, halvt urklämda färgtuber, glasburkar fyllda med palettknivar och penslar av olika format och storlek. Bara att välja! Färgkletiga tygtrasor med doft av terpentin. En dagstidning placerad som skydd över själva bordet dock utan avsedd effekt. Ett färdigtuggat tuggummi. Ingen vacker bild men spännande och intresseväckande!

Vittnar om att något viktigt håller på att ske. Avslöjar möjligen konstnärens karaktär, men är absolut inget att skämmas för. Att prioritera inspiration och skaparglädje är en självklarhet, när en bild tränger fram – vill målas.

Då existerar inte tid för något annat. Tiden är ju nu! Tiden vi disponerar just nu har erbjudits tillfälligt och helt gratis. Det som bjudes ut till gratispris måste snabbt utnyttjas. Skulle man dröja på steget och vänta för länge, kanske inte erbjudandet gäller längre.

Gratis – gratia – av nåd! Gud har skänkt en stund – av nåd.

Målarbordet. Just nu – mitt uppe i det skapande Livet.